

Oma asunto Korpilahdella?

TEKSTI: TARA MCLEES

Päätös Korpilahdelle Alkio-opistoon lähdöstä syntyi minulle nopeasti. Olin aluksi ajatellut pitää välivuoden opiskelusta lukion jälkeen, mutta päätin sittenkin jatkaa vielä vuoden opiskelijana.

Olen aina ollut kiinnostunut toimittajan ammatista, joten lähetin hakupaperit Alkio-opiston journalistikan linjalle. Tämä kaikki tapahtui keväällä 2001.

Minut hyväksyttiin kouluun, joten seuraava askel oli alkaa etsiä asuntoa. Asuntolaan muuttaminen ei käynyt minulle, koska elin jo silloin avoliitossa tulevan aviomieheni kanssa.

Kyselimme asuntoa Korpilahdella toimivasta vuokratyhtiöstä, mutta saimme pian selville, että olimme liian myöhään liikkeellä, eikä asuntoa löytynyt.

Etsimme avomieheni kanssa asuntoa vielä noin kaksi viikkoa, jonka jälkeen päätimme kokeilla toiseksi parasta vaihtoehtoa: kävisin Korpilahdella Pieksämäeltä käsin. Tämä idea tuntui heti alusta arveluttavalta, sillä matkaa kahden paikkakunnan välillä on noin 120 kilometriä.

Parin koulupäivän jälkeen tajusin, että en jaksaisi sellaista reissamista pitkään, joten päätin siirtää opintojeni aloittamisen seuraavaan vuoteen, eli syksyyn 2002. Onneksi tämä järjestely sopi rehtorille, ja pidin sittenkin alun perin suunnitellun välivuoden.

Seuraavana keväänä olimme jo tarpeeksi ajoissa asuntoa etsimässä, ja löysimmekin täydellisen huoneiston Korpilahdella. Asuntomme ei ole keskustassa, vaan Korpilahdella päin, noin 2 kilometrin päässä Alkio-opistosta.

Vuokra asunnossamme on aika suuri verrattuna opiskelijoiden pieniin avustuksiin. Vuokrasta kuitenkin selviää asumistuella ja äidin avustuksella.

Omassa kämpässä asumisen hyviin puoliin kuuluvat oma rauha ja ero koulun ja kodin välillä. En osaa edes kuvitella millaista on asua koulun välittömässä läheisyydessä. On mukavaa, kun voi välillä olla ihan omassa rauhassa omassa kodissa erossa kaikista kouluyhdyrinnästä.

Kämpämme on kaksio, jossa on oma sauna ja takapiha. Naapureistakaan ei ole haittaa, koska meillä on vain yhden naapurin ja hekin ovat todella hiljaisia.

Joskus tuntuu siltä, että jää paitsi kaikenlaisesta hausasta, mitä muut koulukaverit puuhaavat asuntoloissa koulutuntien päätyttyä. Lisäksi he näkevät toisinaan useammin. Tämä kuitenkin korjaantuu sillä, että koulupäivät ovat usein pitkiä ja saunailtoja-kin järjestetään silloin tällöin.

Korpilahdella omassa kämpässä asuvan ei tarvitse loppujen lopuksi olla huolissaan eristäytymisestä muista oppilaista.

Omaa kämppää Korpilahdella harjoittelun kannattaa alkaa etsiä asuntoa tarpeeksi ajoissa, sillä yllättävän monet havittelevat omaa asuntoa. Lisäksi kannattaa ottaa heti selville, paljonko vuokra on, ja tarvitseeko lämmityksestä ja vedestä maksaa erikseen.

Meidän kohdallamme kävi niin, että talvipakkasten tultua havaitsimme, että asuntomme kaikki ikkunat vuotavat, joten sisällä talossa on pakkasilla todella kylmä.

Asuntoja katsellessa ja vertaillen kannattaakin kiinnittää huomiota myös rakenteellisiin seikkoihin. Talven tullessa lämpötila sisällä saattaa helposti pudota todella alas, ja jos ongelma on samanlainen useassa talossa, voi talonmiestä joutua odottelemaan.

Kohtaamisia kylällä

KOLUMNI: MATTI JÄRVI

Lähdetäänpä pienelle matkalle Korpilahden keskustaan. Suurkaupunkien hälinään verrattuna rauhallisuus varsinkin talvisina päivinä on hämmästyttävää. Hiljaisuus on rikkoutumaton, lukuun ottamatta muutaman ähräkästi viritetyn Datsunin käynnistämistä seuraavaa karjaisua. Yleensä Alkio-opiston opiskelijat voi helposti tunnistaa katukuvasta: räikeitä, korostuvia vaatteita; räikeitä, poukkoilevia ihmisiä...

Ei ole siis ihme, että paikalliset suhtautuvat välillä meikäläisiin hyvinkin erikoisella tavalla: meistä pidetään joko paljon, tai tuskin ollenkaan. Kauppojen, kirjastojen ja kapakoiden henkilökunta ottaa meidät yleensä hymyillen vastaan: he ovat oppineet, etteivät alkiolaiset tuota harmetta, vaan rahaa ja vivahteita elämään.

Omien kokemusteni perusteella paikallinen nuorisosaatio suhtautuu alkiolaisiin niinkään hivene kummeksuen. -Keitä mahtavat olla nuo kummalliset seikkailijat, jotka pitävät suurta ääntä ja valloittavat menomestamme aina keskiviikkoisin? Joka vuosi on tainnut sattua ainakin muutamia yhteenottoja... Urheat lainvalvojat ja uskolliset kaverit ovat kuitenkin saataneet tilanteille aina onnellisen lopun ja illan viielyksestä väsynyt opiskelija on voinut laskea päänsä mukavasti oman asuntolansa tyyneyn.

Hui, tappeluja!? Pyh, unohtakaa tappelut! Huomattavasti niitä useammin alkiolainen on löytänyt paikallisen kinalostaan / löytänyt itsensä paikallisen kinalosta. Parhaimmat kertomukset näistä eri ryhmien kohtaamisista kaikkuvat käytävillä vielä torstain suolakurkkuaamiaisen jälkeenkin! Siispä Korpilahti kutsuu avosylin opiskelijoita ja rakastaa näitä kunnan pikku väriläiskä!

Kaukana kehäkolmosesta

KOLUMNI: ANNA RAJAINMAA

Vaikken olekaan syntyperäinen helsinkiläinen, olen viihtynyt tuossa hieman yli puolen miljoonan asukkaan kaupungissa mainosti jo yli viisi vuotta. Jokainen vastaantulija ei tunne minua ja minun ongelmiani, onnistun löytämään paikkoja joista en ole tiennytkään. Tekemistä keksii aina ja jos vain jaksaa etsiä, löytää lähes mitä tahansa. Dörsällä pääsee kaikkialle ja vähän muuallekin.

Monelle helsinkiläiselle lande tarkoittaa paikkaa, jossa on muutakin vihreää kuin kaupunkisuunnittelijan istuttamia puita. Lehmä on jo uskomattoman eksoottinen eliö. Moni näistä helsinkiläisistä kuuluu kaveripiiriini, joka puolestaan piti tyrmistyttävänä ideana lähteä opiskelemaan jonkun muualle, kuin tuohon Suomen maanpäälliseen paratiisiin. Kun kerroin suuntaavani kansanopistoon Korpilahdelle, noin viiden tuhannen asukkaan kuntaan neljän tunnin ajomatkan päähän Helsingistä, tyrmistys vain kasvoi. Kuka hullu haluaisi jonkun korpi-kuusenkannonalle jumalan selän taakse?

No, minä.

Myönnetään, ensimmäisenä päivänä hieman hirvitti. Korpilahden keskusta tuntui koostuvan kahdesta ristikkäin menevästä tiestä, kauppa-

ta ja baarista. Katselin ympärilläni hieman orpona ja mietin, mistä löytyisi lähin kahvila. Pankkiautomaatin sentään paikallistin.

Vähitellen Korpilahti aukeni minullekin. Löytyi posti, kirjakauppa ja muutama baari lisää. Kahvilakin korpilahdella on, siitä postin yhteydessä. Paikallisliikennettä on turha odotella, mutta kun kaikki on lähellä, ei sitä kaipaakaan. Ja myönnän auliisti, että joululomalta palatessani tajusin pitäväni huomattavasti enemmän talvisesta Korpilahdesta lumen kuorruttamine puineen kuin mustasta Helsingin keskustasta, jossa muutaman istutetun puun ympärille on kääritty korneja jouluvaloja.

Ihmiset tekevät paikasta viihtyisän, eivät tavaratolot ja erikoiskahvilat. Alkio-opiston opiskelijat muodostavat Korpilahdella oman omalaatuisen yhteisön, johon kuuluvat kaikki jotka haluavat, uusmaalaisista utsjokilaisiin, pohjoiskarjalaisista pohjanmaalaisiin. Murteita tuntuu olevan yhtä monta kuin persooniakin, eikä tämä suomalaisten sulatusuuni jätä ketään ulkopuoliseksi, ellei sitä itse jääräpäises-ti halua.

Korpilahdelta löytyy ...mitä tahansa etsitkin

TEKSTI: PETRA SNECK

Korpilahdelle on saavuttu, kassit on purettu ja opiskelu voi alkaa. Mieli alkaa tehdä karkkia, ruokaa tai muuta hyvää. Rahaakin pitäisi nostaa ja olisi mukava saada käsiinsä joku hyvä romaani tenttikirjojen vastapainoksi. Mikä siis avuksi? Tässä tapauksessa kannattaa pitää töppösti toisen eteen ja tutustua Korpilahden keskustaan tarjontaan. Korpilahden keskustaanhan pääsee satamaan vievän kävelysillan kautta eikä matkakaan kestä kuin kymmenisen minuuttia.

Karkin nälkään Korpilahdella löytyy kaksi ruokakauppaa, S-Market ja Siwa. Jos flunssa yllättää, samasta talosta kuin Siwa löytyy apteekki, josta löytyvät rohdot kuin rohdot. Toiselta puolelta tietä löytyvät posti ja R-kioski.

Herkuttelijoille Korpilahdelta löytyy monenlaista purtavaa. Pizza Presto myy nimensä mukaisesti pelkkää pizzaa. Kump a -

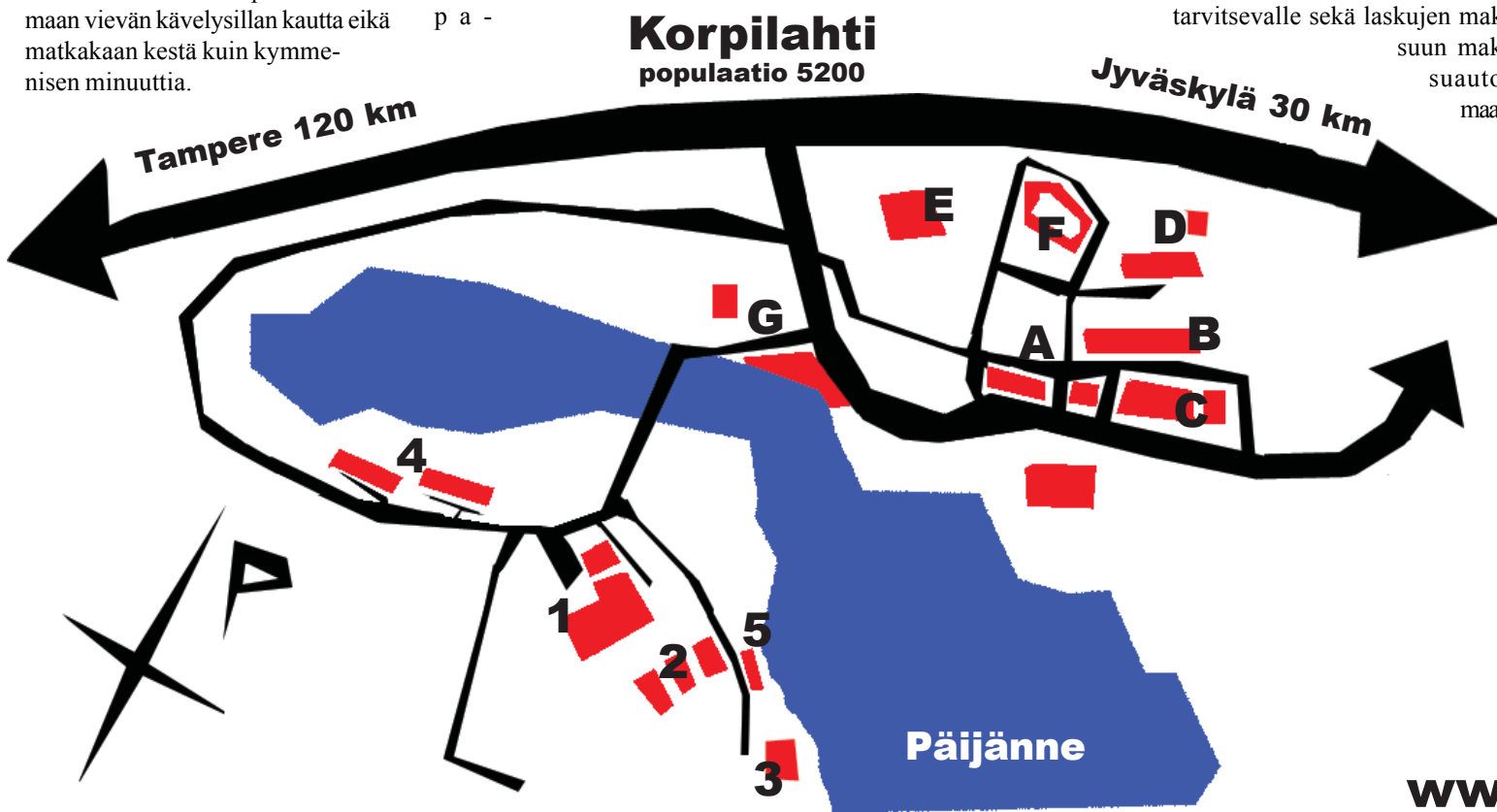
regrilliltä voi ostaa perinteistä grilliruokaa ja samalla voi vuokrata pienehköstä videovalikoimasta viihdykettä iltaan. Ranta-Keidas on ravintola, josta löytyy enemmän valikoimaa. Matkahuollon asiakasmieskonttorista voi ostaa matkaliput ennakoon jos mieliharrastaa Korpilahden tomut jaloistaan. Korpilahti kuuluu edulliseen seutulippujärjestelmään Jyväskylän kanssa. Hyvät julkiset kulku-

yhteydet ovat myös etelään, Jämsän ja Jämsänkosken suuntaan.

Samassa konttorissa toimii myös Alkon tilauspiste, josta voi tilata kurkun kostuketta. S-Marketin takaa löytyvä Pub Ohrantähkä on se paikka, jonne alkiolaisen jalat vievät keskiviikkoiltoihin. Viistosti Ohrantähkästä yölämpäin löytyvät terveyskeskus, taksiasema ja kunnantalo. Korpilahden keskustasta löytyy pankkiautomaatti rahaa tarvitsevalle sekä laskujen maksuun maksuautomaat-

teja. Romaaneja mielivä löytää kirjastoon, jonne tie vie postin ja matkahuollon välistä. Jos mieli on harras, voi matkata Kirkonmäelle, jonne matka vie Kontti-Kievarin ohi.

Jos Korpilahden meininkiin kaipaavat vaihtelua, voi päräyttää Jyväskylään, jonne on kolmisenkymmentä kilometriä. Tästä vilkkaasta opiskelijakaupungista löytyvät lukuisat kahvilat, ravintolat ja baarit yömenoon. Kulttuurinjanoisille on erilaisia tapahtumia ja shoppailuintoisille kohtalainen valikoima erilaisia kauppia. Jyväskylä valittiin vuoden 2002 populaatio- ja kulttuurinjanoisuuden kaupungiksi, joten musiikin ystäville löytyy kaikkea, mitä kuvitella saattaa. Uutuuselokuvia pääsee katsomaan tasokkaassa elokuvateatterissa ja sivistystä kaipaava voi valita mieleisensä näytelmän Jyväskylän kaupunginteatterista. Jos Korpilahden harrastustarjonta ei tyydytä, erilaisia harrastuksia voi etsiä myös Jyväskylästä, jos matka ei tuota päänsärkyä. Jyväskylästä on hyvät kulkuyhteydet kaikkialla Suomeen. Junalla pääsee Jyväskylästä minne sitten ikinä haluaakin, läpi vuorokauden.

1. Päärakennus ja Kurssari
2. A-, B- ja C-asuinrakennukset
3. Rantala
4. Alkioranta
5. Rantasauna

- A Keskusta: kaupat, pankit, Posti, Kela
 B Pankit
 C Kunnantalo, terveysasema
 D Kirjasto, hammaslääkäri
 E Kirkko, seurakuntatalo
 F Urheilukeskus
 G Kesäteatteri ja satama

www.alkio.fi
www.korpilahti.fi

Liikunnan viemää

TEKSTI: MATTI RINNEKANGAS

Oletko urheiluhullu? Ei hätää. Liikunnalliselle nuorelle Alkio-opisto ja Korpilahti tarjoavat monipuoliset mahdollisuudet.

Opiston liikuntasalissa voi harrastaa monenlaista sisäliikuntaa. Salibandy, koripallo, lentopallo, sulkapallo, aerobic ja futsal ovat opiskelijoiden keskuudessa suosituimpia lajeja. Opistolla on myös perustarpeet täyttävä punttisali, joka sijaitsee Kurssarissa.

Lajeille on olemassa omat paikkansa aikataulussa. Näin varmistetaan se, että jokainen saa harrastaa haluamaansa lajia mahdollisuuksien puitteissa. Lisäksi on olemassa erilaisia "eksotisempien lajien" kursseja. Esimerkiksi syksyllä 2002 järjestettiin Capoeira-kurssi. Capoeira on brasilialainen itsepuolustuslaji.

Korpilahden kunta tarjoaa myös kaikenlaista urheilun harrastajille. Jääurheilijoille löytyy kaukalo, kuntosalifanaatikoille kaksi kuntosalia, ja jos opiston tarjoamat sisäliikuntamahdollisuudet eivät riitä, voi urheilumaniaansa käydä tyydyttämässä Korpilahti-hallissa oman lajikiinnostuksensa mukaan. Paikallisella karate-seuralla on tarjontaa itsepuolustuksesta kiinnostuneille. Lumettomina aikoina voi harrastaa beach volleyta satamassa sijaitsevalla kentällä. Suunnistuksesta ja patikoinnista kiinnostuneille on olemassa monipuoliset suunnistus- ja patikointireitit.